

Camilla Deleuran

A téli álmok birodalma

1.

Kettő körül járhat az idő
izzadságszagú takaró alatt
magányosan, félve, szorongva
egyedül fekszem az ágyban

A kezemen mély árkok
sem szebbek nem leszünk
sem fiatalabbak

Piszok hideg van
szennyesen minden cuccom
Nem emlékszem, mikor csókoltak utoljára
Minden hátsó gondolat nélkül
csak praktikus üzeneteket hagysz a telefonomban
Ropog a csontom

A könyv a legjobb barát!
húséges, nem követelőző
csütörtök van
akár világító-toronyőr is lehetnék
egy távoli szigeten

A barátok is gödörben
szinte kivétel nélkül
örültek
nimfomániások
eladósodottak
alkoholisták
skizofrén szülők gyermekei
vagy szadisták fiai
hypokonderek
hatóságok elől menekülők
magánélet nélküli munka-mániákusok
vagy
egzisztenciális válságban szenvedők
valami ilyesmi
gyerekként
a kilenc éves általános iskola nagyszüneteiben
vagy állandó zaklatásnak volt kitéve
vagy pont ő kényszerített másokat
levizelt sárga havat enni

Elfogyott a cigarettám
anyám ötszáz koronát küld karácsonyra
és a születésnapomra

Ötéves korom óta bandzsítok
szemüveget kaptam
amit most hordok, nem találok

Mindig ez a kurva hideg a lakásban
az éjszaka egy szikrányit sem hunytam
Megfújta valaki a kerékpáromat

Fogalmam sincs
hol szerezhetnék a Belvárosban
engedély nélkül
egy revolvért

2.

A gondolat egy pillanatra
az együgyűség és a robbanás határán
toporog

mint alagútból
kibukó vonat két állomás között

a végtelent keresztező
párhuzamos sineken

Gyapjúból és flamingótollból
szőtt konyharuhából hajót formálok
a csapvíz alatt

Mire újból észhez térek
csurom víz vagyok

3.

Minden reggel
apró halált hordozok a házban körbe
Megjárom, kiviszem levegőzni
megpróbálom az apró halált elviselni!

Minden reggel
friss levegőre vágyom
betődül a kitárt ablakon
s az ajtón távozik

kezemben pislákoló gyertyát
csöpögtet a lobogó szellő

Kész leprás díszmenet

egy szál gyertyával
időtlenül

4.

Napok óta
a szomszédos építkezés reflektora
bombázza az ablakomat
a napok ritmusának annyi...

Kezdetben volt a Nap, a Hold
s az utcai világítás

Most ez a narancsban úszó foton izé
mintha egy új égitest
keletkezett volna

Folyton ez a mesterséges napfelkelte

A kimerültségtől egyre veszettebbül
rikácsoló madarak hangjától
szétpukkan a gránátalma fejed
időérzékszavartól az enyém

5.

Rothadó gyümölcs illata
a sátortetők alatt

A generátorházban
fejreállt denevérek

Kukacos almát
csiga-nyálás káposztát veszek

Az eső kitarató és reménytelen
elmúlásra, káoszra emlékeztet
utat nyer a padlizsánok s a kifeslett
cukortól fénylő szőlőfürtök között
    kiéhezett legyek hada kering

Én az esernyő védelme alatt
szárazon, a káros sugárzástól távol

S ha most valami rettenetes történne
csak az előírásokat követném:

Hasmánt a gyümölcsös kocsi alatt
papírzacskót húznék a fejemre

6.

Nézd, hogy öregszik a kezed
elfogy
szinte áttetsző

Bőröd alatt
tintahalcsáp-erek tekeregnek

A test felbomlásáról májfolt árulkodik
- a belső mechanizmus jelei

Ha akarsz
a nagy idő tört része alatt
azonnal darabokra hullhatsz

7.

Téli álomból ébredek
egy bokor alatt kipihenten
ruhám és arcom
vértől vagy gyümölcstől brómvörös

A hangok csak fülzúgás
fantázia egy más dimenzióból

Maga a valóság
nagyon is csendes
várakozom

8.

Minden évszak
halállal söpör végig a tájon

Fonnyad, rohad a növényzet
gyökértől fölfelé

Minden évszak
hervadt vörös-arany
színbe fordít

Elhullott tetemek
bomló szervek
elszórta a vegetációban

A vérbő orgia
figyelmeztető vészjelzései

Kovács katáng Ferenc fordítása

Camilla Deleuran 1971-ben született Koppenhágában, ott él és dolgozik azóta is. 1989-91 között volt az Íróiskola hallgatója. Novellákat, verseket, librettókat, zenekölteményeket ír.

Az összeállításban szereplő verseket a *Téli álom birodalma* (Vintersøvnens rige, 1996) című kötetekből válogattuk.)